

родственитѣ имѣ тракийци. Слѣдѣ обединението пѣкъ и на Елада македонскитѣ владѣтели образували една голѣма балканска дѣржава, въ която влизали тритѣ стари балкански народи, илирийци, тракийци и гѣрци и която се простирала отѣ р. Дунавѣ до н. Натапанѣ и отѣ Бѣло море до Адриатическо. Сѣщото положение запазили на Балканския полуостровѣ и нѣкои отѣ наслѣдницитѣ на Александра Велики, особено Антипатѣръ и Касандѣръ. Пирѣ, епирскиятѣ владѣтель (296), сѣщо успѣлъ да обедини подѣ своя властѣ голѣма частѣ отѣ илирийскитѣ племена и слѣдѣ омаломощаването на Македония сѣставилѣ доста силна илирийска дѣржава³. Римлянитѣ, слѣдѣ дълги и опорити борби едвамѣ успѣли да побѣдятѣ и покорятѣ илирийцитѣ, които слѣдѣ това не се явяватѣ вече въ историята подѣ сѣщото име като самостоятеленѣ народѣ и дѣржава.

Албанци. Албанцитѣ сѣ прѣми потомци на старитѣ илирийци; тѣ приели новото си име *албанци*, когато били още подѣ владичеството на римлянитѣ, ако не и по-рано. Птоломей споменува за единѣ народѣ алвани, градѣ Алванополисѣ и планина Алванионѣ,⁴ които се намирали въ днешна Албания. Словѣнитѣ, когато се заселили на Балканския полуостровѣ, отблѣснали разрѣдилитѣ се албанци и ги заставили да напуснатѣ полетата и да се отдалечатѣ въ недостѣпнитѣ планини. Ония пѣкъ, които останали въ полетата, се прѣтопили у словѣнитѣ. Албанцитѣ, отдалечени въ албанскитѣ и епирскитѣ планини, главно се занимавали сѣ скотовѣдство, и до XII в. за тѣхѣ, като отдѣленѣ народѣ на Балканския полуостровѣ, нищо не се споменува въ историята. Слѣдѣ тази дата тѣ

³ "Οθων "Αβελ. Ἱστορία τῆς Μακεδονίας 97 - 105.

⁴ Βούτορξ Σ. Ι. Λεξικὸν Ἱστορίας, I, 256.